

Fitne Uykudadırya Siz

– M.Nihat Malkoç · 20 Ocak 2011

FİTNE UYKUDADIR!...YA SİZ!...

M.NİHAT MALKOÇ

Abide şahsiyetler geldikleri gibi temiz giderler. Dünya onların karakterine hiçbir leke süremez. Aksine her geçen gün üstün nitelikleri temayüz eder. Adı üzerinde onlar abide şahsiyetlerdir. Fakat bu konuma gelmek için nefisleriyle amansızca cedelleşmişlerdir. En önemlisi de nefislerinin şerrinden adeta vebadan kaçır gibi kaçmışlardır. Zira nefis her fırsatta kulağımıza şüpheler ve inkâr fısıltıları terennüm eder.

Müslümanın basiret gözünü körelten ve onu mümin kardeşleriyle kavgalı duruma getiren unsurların başında fitne, fesat ve iftira gelir. Bu üç şerden uzak durmayanlar, kısa zamanda en yakın dostlarıyla kavgalı duruma düşerler. Fitnenin 'anarşi, günah, şirk, bozgunculuk, belâ' gibi anlamları vardır. Bu kavram aynı zamanda 'kulu iyi veya kötü şeylerle deneme, manevî çöküntü, sosyal kargaşa ve keşmekeş' demektir. Bu davranışlar Müslümanlar arasında, bölücülük yapmaya, onları sıkıntıya, zarara, günaha sokmaya, basit meseleler karşısında bile isyana, kıskırtmaya zemin hazırlar. Fitne, insanın aklını ve imanını hakikatten saptıran unsurdur. Bu da toplumsal huzura dinamit koymaktan farksızdır.

Bunlarla birlikte fitne; altını ateşte eritip, cevherini cürufundan ayırma işlemine verilen isimdir. Konumuzla pek ilgisiz görünse de iyi düşününce irtibat kurmakta zorlanmayız. Zira bu fani âlemde fitnelerle imtihan ediliyoruz. İmanı sağlam temellere dayananlar, fitne ateşlerinde kavrulmaktan kurtuluyor. Ateş onları daha da güçlü kılıyor. Ötekiler ise kavurucu sığağa dayanamayarak teslim oluyor. Mevlana'nın kendini ifade derken kullandığı üç özlü söz her şeyi izah ediyor: "Hamdım, piştim, yandım." Bütün mesele kıvamını bulmaktır.

Bir hadis-i şerifte Hz. Muhammed(sav), "Fitne uykudadır. Bunu uyandırana, Allah lanet eylesin!" buyurmuştur. Bu, mübarek dudaklardan dökülen ne büyük bir bedduadır. Bedduadan şiddetle kaçınan Resul-i Ekrem Efendimiz söz konusu fitne olunca bu hususta sözünü sakınmamıştır. Fitne fesat güruhunu şiddetle zemmetmiştir. Bu da sanırım meselenin ehemmiyetini anlatan mühim bir ihtardır, konunun hulasasıdır.

Asrının müceddidi olan İmam-ı Rabbanî Hazretleri "Zamanımız fitne zamanıdır ve yakındır ki, fitneler dünyayı sarar." diyerek biz insanları bu konuda uyarmaktadır. Kin, nefret ve kıskançlıklar fitne tohumlarının mümbit topraklarıdır. Bunlardan uzak durmak lazımdır. Bu çağda fitne ve fesat daha çok Batılı fikirlerden neşet ediyor. Batılı fikirler zihinlerimize kezzap döküyor; hafızalarımızı tarumar ediyor. Lakin yolumuzu bir türlü oradan ayıramıyoruz. Dini anlamda temsili kiblemiz Kâbe olsa da zihinlerin kiblesi Paris'i gösteriyor.

Günümüzde iki insan bir araya gelse dedikodu, fitne, fesat ve iftira ardı sıra geliyor. Yakın dostlarımız da dâhil olmak üzere insanları çekiştirmekten adeta doyumsuz bir zevk alıyoruz. Kişilerin üstün yanlarını göz ardı ediyor, hep açık ve zaaf arıyoruz. Ruhlarımız fitne fesat çöplüğüne dönmüş... Bu eylemleri yaygın olarak yaptığımız için, ettiğimiz ibadetler de yavan kalıyor. Namazlarımız, oruçlarımız ve zekâtlarımız bizi semalara uçurmuyor, aksine yere çiviliyor. Çünkü ibadetin makbulü samimiyetinden ileri gelir.

Müslümanları fert ve toplum olarak birbirine düşüren fitne, görüldüğünden daha tehlikelidir. Çünkü bu fiil İslam kardeşliğinin köküne dinamit koyar. Fertlerin dayanışmasını dağılmaya dönüştürür. Huzur, güven ve kaynaşma; yerini iç sıkıntısına, şüpheye ve kopukluğa bırakır. Zihinlerimiz allak bullak olur. Bunun içindir ki Kur'an-ı Kerim'in otuz dört ayetinde fitne kelimesi geçmektedir. Bunlardan birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

"Kâfirler birbirinin dostları, yardımcılarıdır. Sizin aranızda dostluk olmazsa yeryüzünde kargaşa, fitne ve büyük bozgun çıkar."(Enfal 8/73)... "Fitneden sakının." (Enfal 8/25)... "Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak için, ayetleri kendilerine göre yorumlar."(Al-i İmran 3/7)... "Onlar öyle sapıklar ki, yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar."(Bakara 2/27)... "Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez." (Maide 5/64)... "Mallarınız, çocuklarınız, sizin için fitnedir (imtihandır) (Tegabün 64/15)

Fitne ruh daralmasına davetiye çıkarır; inşiraha engeldir. Allahü Teala Hazretleri Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de "Fitne çıkarmak, adam öldürmekten daha kötüdür." (Bakara 2/191) diyerek hadiseye bambaşka bir önem ve boyut kazandırmıştır. Bu ayetin iyi düşünülmesi ve hayatımızın bu doğrultuda tanzim edilmesi şarttır. Aksi halde farkında olmadan kapkaranlık çıkmazlara sürükleniriz. Peygamber Efendimizin "Ya Rabbi, dirilerin ve ölülerin fitnesinden sana sığınırım." şeklindeki duası, fitnenin peygamberleri bile hedef aldığını, ismet sıfatına mazhar olan bu büyük insanların bile fitne hususunda Allah'a sığındığını göstermektedir. Durum bu iken biz zayıf ümmetlerin durumunun ne kadar vahim olduğunu varın siz düşünün, adımınızı denk atın!...

Fitneden uzak durmak için Hak ve hakikat yolunda taviz vermeden ısrarla yürümeliyiz. Helal dairesini zorlamamalıyız. Batıla tevessül etmemeliyiz. Allah'ın çizdiği sırat-ı müstakimde daim ve sabit kalmalıyız. Dostluğu ve İslam kardeşliğini geri plana itmemeliyiz. Bu tavır ve davranışlar geleceğimizin, uçurumlara sapsadan düz bir çizgide ilerlemesini sağlayacaktır. Rabbimiz biz unutkan kullarını bu hususta şöyle uyarmaktadır: "Allahü Teâlânın emirlerini yerine getirmez, kendi aranızda dost olmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur." (Enfal 8/73)

Rahmet Peygamberi Resulullah Efendimiz, Müslümanların aralarındaki samimiyeti ve güveni tesis etmek için çok büyük gayretler göstermiştir. Onları, birbirine düşürecek fillerden uzak tutmaya

çalışmıştır. Fitne ve fesat illetinden uzak durmamız için biz insanları uyarmıştır. Bununla ilgili olarak fitnenin zemmine dair bir kısım hadisleri dikkatinize sunmak istiyorum:

"Kıyamet yaklaştıkça fitneler çoğalır. Böyle zamanlarda kenarda kalan ileri atılandan, oturan ayakta olandan, ayakta olan yürüyenden, yürüyen de koşandan hayırlı olduğu için evinizde oturun, fitneye karışmayın!... Fitne zamanında evinizde oturun, günahlarınıza tövbe edin, dilinizi tutun, kendi işinize bakın, başkalarının işine karışmayın!... İnsanın fitneden selamet kalması, evine kapanıp kalması ile mümkün olur..."

Fitne, fırtına gibi insanları savurduğu zaman, âlim ilmi ile, kendini fitneden korur... Fitneden sakının! Söz ile çıkarılan fitne, kılıç ile çıkarılan fitne gibidir... Ne mutlu fitneye karışmayana... Fuhuş yayılınca fitne çoğalır... Fitneler artmadıkça, kıyamet kopmaz... Ahir zamanda, âlim ve ilim azalır, cahillik artar. Cahil ve sapık din adamları, yanlış fetva vererek fitne çıkarır, doğru yoldan saptırırlar... Karanlık gecenin (zifiri) karanlıklarına benzeyen fitneler zuhur etmeden amellere şitab edin (zira o fitneler zuhur ettiği vakit) kişi mümin olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak yahut mümin olarak akşamlayacak kâfir olarak sabahlayacak, dinini bir dünya metaı mukabilinde satacaktır."

Kişinin mümin olarak sabahlayıp kâfir olarak akşamlaması ne büyük bir felâkettir. Bu hakikatte iflasların en büyüğüdür. Böyle büyük bir potansiyel risk karşısında hangi yürek titremez, hangi kalp korkuyla yerinden oynamaz?... İman safiyetinin, yerini iç karartısına bırakması, gelen manevi felâketin habercisidir. Gaflet, fisk ve fücurun ayak seslerini duymazlıktan gelmek onun gelişini engellemez. İslam birliğinin ve Müslüman dayanışmasının önündeki en büyük engel fitnedir. Bu sevgi ve hoşgörüyü değiştirilmedikçe manevi sahada tekâmül etmek hayalden ibaret olacaktır. Hayal görmek de uyku halinin bir çeşit tezahürüdür.

Nelerin fitne kapsamına girdiğini somutlaştırarak ifade edince çeşitli başlıklar çıkıyor karşımıza... Dini içerikli bir derginin(Yeni Dünya) yapmış olduğu ankete cevap verenler şu maddeleri asrımızın mühim fitneleri olarak görmüşlerdir: "AB, açıklık, Amerika, batılılaşma, bencillik, bidatler, çıplaklık, dünya sevgisi, emr-i bi'l-ma'ruf nehy-i ani'l-münker olmayışı, günah, halifesizlik, hizipçilik, imanda zafiyet, İslam dışındaki her şey, İslâm'ın bilinmemesi, kadın, medya, mezhep çatışması, para, şehvet, televizyon, ümmetin bölünmüşlüğü, Yahudiler, YÖK, zalime hürmet, cemaat ve mezhep taassubu... vb." Bunların sayısını çoğaltmak mümkündür. Bunlar biraz da görecelidir. Bu kanaatlerin oluşumunda yaşam tarzı etkindir.

Fitne sadece dini meselelere şamil değildir. Sosyal hayatta da, toplumsal meselelerde de fitne sosyal yaraların kaşıyıcısıdır. Türk-Kürt, Alevi-Sünni kardeşliğini baltalamak isteyenler yıllardan beri hıyanet seferberliği içerisindeyler. Milletçe uyanık olmalıyız, bu çirkef oyunlara gelmemeliyiz. Çünkü hainler cephede omuz omuza savaşan ve bu toprakları Müslüman-Türk yapan zihniyeti hazmedemiyor. Batılı akıl ebelerinin attığı kemiklere salya sümük saldıran bu garip yaratıkların planlarını bertaraf

etmeliyiz. Ay-yıldızın altında kenetlenerek birlik, beraberlik, kardeşlik, dostluk ve sevgi silueti oluşturmalıyız.

Öte yandan birinin yapmadığı ve söylemediği bir şeyi ona ithaf etme olarak tanımlayabileceğimiz iftira, cemiyetlerin en büyük afetlerinden biridir. İftira namuslu insanların yaşarken manen öldürülmesinden farksızdır. Bu, sabit fikirli kişilerin muhataplarına kara çalmasından başka bir şey değildir. İftira, gerçekleri başkalaştırıp olduğundan farklı göstermek, çarpıtmak hastalığıdır. Şifası da iman dairesinden nasiplenmektir. Hastalıktır, çünkü manen sağlıklı insanların böyle çirkin bir yola tevessül etmesi görülmüş bir şey değildir. Bunu ancak imandan payını alamayanlar gerçekleştirebilir.

İrlandalı ünlü düşünür George Bernard Shaw'ın dediği gibi: İftira, eşekarısına benzer. Onu ilk vuruşta öldüremeyecekseniz, hiç dokunmamak daha iyidir." İftiranın kökünü kurutmak ve onu dikenli teller içine hapsetmek üstün iradelerin işidir. İftiranın kökünü kazıyamazsanız bir sarmaşık misali bellekleri sarar, katmerleşir, yeni filizler verir; her filiz, dibinde bir zehir bırakır. Bundan dolayı onu gördüğümüz ilk anda yok etmeli, kökünden koparmalıyız. Geçici çözümlerle zaman kaybetmemeliyiz.

İftira genellikle yerde kalmaz. İftira edene iftira ederler. Müfteriler bu çirkin eylemin sarmalından kurtulamazlar. Yaşanan hadiseler göstermiştir ki iftira atan kişiler huzursuzluk içerisinde bunalımlı bir hayat yaşamış, neticede debelenerek ölmüşlerdir. Bunu büyük Türk şairlerinden biri olan Cenap Şehabeddin 'İnsan genellikle başkasına sürmek istediği çamura bulanır.' sözüyle dile getirmiştir. Hakkaniyet de bunun tecelli etmesinden yanadır.

Aslında akıllı toplumlarda kuru iftiralar yerini bulmaz, bulmamalıdır. Çünkü insanları karalamak ve zan altında bırakmak kul haklarının en büyüklerindedir. Kul hakkının ahirette ne kadar önemsenecek ağır bir yük ve sorumluluk olduğunu sanırım bilmeyeniniz yoktur. Bu açıdan bakılınca aslında iftira; edileni değil, edeni kirletir. İftiracıların amel defterleri kararır ve kabarır; sırtlarında kurşundan ağır bir yük olur. Bu da manevi felâketin ayak seslerinden başka bir şey değildir. Keşke müfteriler bunu bir anlayabilse!...

İftira belleklerde kalıcı tesirler bırakır, insanları birbirine düşürür. İngiliz Henry Fielding'in dediği gibi "İftira, kılıçtan daha zalim silahtır, çünkü iftiranın açtığı yaralar hiç kapanmaz." Bu pervasız eylem, dostluk köprülerini havaya uçurur. Bunun çok büyük manevi bedelleri de söz konusudur. Resulullah Efendimiz bir mübarek sözlerinde "İftira eden cennete giremez." buyurarak konuya dini açıdan yaklaşmıştır.

İslam güzellik dinidir. Size muhataplarınızdan kötülük de gelse siz onlara iyi muamelede bulunup Müslüman olduğunuzu belli etmelisiniz. Zira ona kötülükle karşılık vermek sizi onun çukurlaşmış konumuna düşürür. Bizler sözlerimizden ziyade, tavır ve davranışlarımızla karşımızdakilere ders vermeliyiz. Onlara sevgiye dayalı bir baskı uygulamalıyız. Onlara bağırıp kızmak yerine acımalıyız. Onların bu konumu tebliğ halkasının zayıflığından kaynaklanmaktadır. Kendilerini İslam'ın sevgi, şefkat

ve merhamet dairesine dâhil etmeliyiz. Böyle yaptığımızda onların da yüzü karanlıktan nura dönecektir. Aksi tavır takınırsak hem biz karakter erozyonuna uğrarız, hem de onları kaybederiz. Unutmamalıyız ki güneşin ışığı karşısında bütün ziyalar sönük kalır. O parlak güneş on dört asırlık İslam ve iman güneşidir. Onu zayıf nefeslerle üfleyip söndürmeye kimsenin gücü yetmez.

Tarihte peygamberler bile hiç hak etmedikleri halde büyük iftiralara maruz kalmışlardır. Fakat hiçbiri de yolundan bir milim bile sapmamıştır. Düşmanların gözünde suçlananlar Hakk'ın ve halkın gözünde aklanmışlardır. Mühim olan da bu değil midir? Hakkın nurunu söndürmeye kimin gücü yetebilir ki?...

İftira ve fitne ateşi peygamberleri de hedef almıştır. Vaktiyle neler dediler insanlığın iftihar tablosu olan peygamberlere... İffetsizlikle mi suçlamadılar? Yalancı damgasını mı vurmadılar? Büyücü olarak mı görmediler? Resulullah Efendimize deli mi demediler? "Onlar: Ey kendisine kitap indirilen (Muhammed)! Gerçekten sen cinlenmiş (bir deli)sin,' dediler." (Hicr Suresi, 6). O müşriklerin bu aşağılayıcı ifadelerine aldırmadı. 'Onlar bilmiyorlar' deyip yine de hoşgörülü olmaya gayret etti. Onlar biliyorlardı ki müminlere atılan çirkin iftiralar atanın aleyhine, muhatap olanın lehine döner. Bunu ilahi imtihan olarak değerlendirdiler. Bu imtihandan alınlarının akıyla çıktılar. Ebedi saadete talip oldular.

Din büyüklerinin bu toleranslı tutumlarına rağmen İslam'ın iftira edenlere karşı tavrı aslında çok serttir. Çünkü iftira kişileri yalan yere suçlamaktır. İddiası olan kişi onu ispat etmek zorundadır. İslam tarihinde iftiraya maruz kalan insanlar olmuşsa da bu iddialar Kur'an ışığında vuzuha kavuşturulmuştur. Neticede hak edenler layık oldukları cezayı görmüşlerdir. Mesela zina yaptığı ileri sürülen kadınlar dinlenmiş, bir kişinin hükmüyle cezaya çarptırılmamışlardır. Şayet ortada bir iftira varsa müfterileri cezalandırma yoluna gidilmiştir. Şu ayet bu meseleye ışık tutmaktadır: " Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahit getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahitliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır."(Nur 24/4)

Allah'ı inkâr edenler de hiç şüphesiz ki kendilerini iyi insanlar olarak nitelendiriyorlardı. Yani amellerimize kendi pencereimizden bakar, şahsi mantığımızı göre değerlendirirsek maazallah inkârcılar gibi yanılabiliriz. Zira kötülükler zamanla o kadar yaygınlaşır ki belli bir zaman sonra sıradan bir görünüme bürünürler. Meselâ günümüzde yapılan dedikodular sıradan eylemler haline dönüştüğü için 'ölü eti yemek' mertebesinde bir şer olarak görülmüyorlar. Lâkin bizim bakış açımız onların şerliğini ortadan kaldırmaz ki!...

Yalan ve iftira insani kimliğimizin afetlerinin başında gelmektedir. Yalan söz büyük günahlardandır; yalanın her çeşidi günahdır. "Yalanı, yalnızca Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur. İşte yalancıların asıl kendileri onlardır."(Nahl Suresi, 16/105) ayeti bizi bu konuda frenlemektedir. Demek ki yalan öyle sanıldığı kadar masum bir davranış değildir. Gittikçe imanı kemiren bir zararlıdır. Bizler yanlış tavır ve davranışlarımızla insani ve İslami değerlerin yüklendiği anlamları yitirdik yahut değiştirdik. Doğrusunu bırakıp, kendi tevillerimize inanır olduk. Büyük bir pervasızlık örneği göstererek kavramların içini

boşalttık.

Bir insanın iftiralara maruz kalması onun hakikatte kötü olduğu anlamına gelmez. Suçlamanın kimden, hangi nedenden dolayı geldiğine bakmak lâzım. İftiraya uğramak, peygamberler dâhil olmak üzere tarih boyunca salih Müslümanların daima maruz kaldıkları vahim bir durumdur. Onun için mühim olan karalamak değil, ispattır. İftiraya maruz kalan kişi aklandığında şüphesiz ki çok daha güçlü bir konuma gelir. Onu mesnetsizce suçlayanlar insanların katında müfteri konumuna düşerek itibarlarını kaybederler.

Fitne ve iftira Müslümanların birlik ve beraberliğini parçalayan, İslami hizmetlerin zarar görmesine neden olan bir afettir, ruhi marazdır, hastalık hâlidir. İslam toplumlarında bu tavır ve davranışların hiç olmaması gerekir. Fakat ne yazık ki Müslümanlar dini vecibelerini ve İslami hizmetlerini bir kenara bırakarak bu çirkin şeytan vesvesesine tutulmuşlardır. Rabbimiz bu konuda şöyle söylüyor: "Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi? Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan kimselerin başlarına inerler. Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler ve zaten onların çoğu yalancıdırlar." (Şuarâ, 26/221-223)

Aslında kulun amellerinden başka serveti yoktur. Ötekiler dünya oyuncağından başka bir şey değildir. Mal, mülk, para, çocuk ve makam bu dünyaya aittir. Onları amaç olarak değil, araç olarak görmeliyiz. Malların, evlatların, karı-kocanın fitne olarak nitelendirilmesini iyi anlamak lazımdır. Aslında bunlar hayatın birer parçasıdır. Fakat kişi bütün mesaisini bunlara ayırırsa yaratılış gayesinden sapabilir. Bunun yanında imtihan sırrına eremeyebilir. Bu da büyük manevi kayıpları beraberinde getirir. Ömrümüz bir hiç uğruna heba olur.

Müslümanın meselesi islamı yaşamak ve yaşatmaktır. O başkalarının ne dediğine değil, nasıl yaşadığına bakar. Başkalarının şahsi hayatlarına dair sarfettiği sözler bizi fazlaca alakadar etmemelidir. Dedikodu yapmak, söz taşımak, başkalarını yalan ve iftiralarla lekelemek imanın zayıflığına delildir. Hem bunları yapmak hem de Müslüman olduğunu iddia etmek başlı başına bir çelişkidir. Fitne ve iftira batağına saplanan insanlardan mümkün olduğunca uzak durmalıyız. Çünkü o bataklıktan bize de çamur sıçrayabilir.

Zihinleri herc ü merç eden fitne ve iftira aynı zamanda kıyamet alametlerindendir. Resulullah'a kıyametin ne zaman kopacağını sorduklarında O, kıyametin kopma zamanıyla alâkalı birçok alâmet saymıştır. Bunlardan birisi de şiddetli bir fitne sağanağının insanların üzerine yağmasıdır. Öyle ki insanlar bu sağanaktan korunmakta güçlük çekeceklerdir. Günümüzdeki fitne, fesadın ileri düzeyde olması bu günlerin yaklaştığına dair bir delil olabilir mi? Bu konuda kesin ifadelerde bulunmak mümkün değildir. Gaybı ancak Allah bilir.

Yüce Rabbimiz Nas suresinde bazı insanların vesvesesinden kendisine sığınmamızı istiyor. Ruhları kararmış insanların sinsi kötülüklerinin şeytaninkinden daha zararsız olduğunu düşünmek ve onları

hafife almak tek kelimeyle zihni keşmekeşliğe ve hafifmeşrepliğe davetiye çıkarmaktır. Fakat bütün insanları fitne kaynağı olarak görmek ve güven mefhumunu ortadan kaldırmak da son derece sakıncalıdır. Bu hususta ciddi delillere ulaşmadıktan sonra herkese sevgi ve hoşgörü gözlüğüyle bakmamız faydamızadır.

Nasıl ki her gece uyuyup sabahın ilk ışıklarıyla dünyaya yeniden taptaze bir 'merhaba' dercesine uyanıyorsak öyle de bir gün gelecek ebedi âleme uyanacağız. Şüphesiz ki dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir. Aslında uzun soluklu bir yolculuğun ilk durağındayız. Bu dünyada yarı uyur vaziyetteyiz. Ölümle beraber uyanacağız. O zaman yanımızda münker nekirden başka hiç kimseyi göremeyeceğiz. Bu uyanışın dönüşü de olmayacaktır. Ancak işlediğimiz ameller yoldaşımız olacaktır. Dünyada çok sevdiklerimiz bile bizden kaçacak, orada yapayalnız, biçare kalacağız. Böyle bir manzaranın dehşetini hayal edersek dünyadaki fitne, fesat ve iftiralardan cüzzamdan kaçır gibi kaçırız. Çünkü bu çirkin eylemler sevaplarımızı yakıp kül eder. Günün birinde iflas etmiş tüccara döneriz.

Fitne, fesat ve iftira ateşini ancak ve ancak Kur'an ve iman nuru söndürür. Şayet kabrinizden doğrulduğunuzda pişmanlık duymak istemiyorsanız nefesleriniz tükenmeden fitne ve iftira ateşini söndürün. O sizi de, muhataplarınızı da, bütün dünyayı da yakar bitirir. Bu koca değirmen ömrünüzü öğütür de size bir avuç un vermez. Ele güne muhtaç, zelim ve rezil bir hayattan sonra büyük hesaba çekilirsiniz. Hakikat erenleri bu günün hazırlığı içerisinde geçirirler gece ve gündüzlerini... Onların böyle boş meselelerle uğraşacak vakitleri yoktur. Zamanlarını Allah'a adayarak nurlandırmışlardır. Onların iç dünyaları pak ve durudur.

Nasıl ki bir kibrit çöpü koca binaları ve ormanları kül ediyorsa küçük bir fitne de fertleri ve cemiyetleri birbirine düşürür. Bugün ülkemizde İslama hizmet eden cemaatler arasına fitne sokmak isteyenler her yolu denemektedirler. Bu hususta çok büyük mesafeler aldıkları da söylenebilir. Ülkemizde dini cemaatlerin çokluğu ve yaklaşım farklılığı hizmet paylaşımı ve bir zenginlik göstergesi olsa da bunu bölünmüşlük ve rekabet olarak gösteren fitne odakları vardır. Bu bakış açısıyla Müslüman kardeşleri birbirine düşürmeyi deneyenler maalesef zaman zaman başarılı da olmaktadır. Bu, İslami hizmetleri sekteye uğratmaktadır.

Fitne sadece şahsi bir tasarruf değildir. Bazen milletler de bu eylemi düşmanlarına karşı bir koz olarak kullanırlar. Bugün ABD, AB ve İsrail fitne ateşini körükleyenlerin başında gelmektedir. Bu hususta Yahudilerin özel maharetleri vardır. Onların iftira ve fitneleri her geçen gün artarak devam etmektedir. Bu millet kendilerini sanki fitne ve iftirayı körüklemekle vazifeli görmektedir. Onlar kendilerini seçilmiş ırk olarak gördükleri için Müslüman dünyasını ateşe veren organize fitne ve iftiralara başvurumaktadırlar.

Birinci Dünya Savaşı'nda İngilizlerin Türklerle Araplar arasına fitne tohumları ekmesi ve İslam bağıyla birbirine bağlanan kardeş milletleri birbirine düşman göstermesi buna iyi bir örnektir. Uzun yıllar geçmesine rağmen bunun yansımalarını bugün bile görüyor, duyuyoruz. Fakat bilinmelidir ki fitne ateşini

yakanlar günün birinde yaktıkları kızgın ateşte kendileri de yanarlar. Nitekim yanıyorlar da!... Ünlü İngiliz yazar Shakespeare'in 'Otello' adlı tiyatrosu bir fitnecinin ne büyük felakete yol açabileceğini ortaya koyan güzel bir edebi eserdir. Lakin bunun gerçek hayattaki yansımaları bu eserdekinden noksan değildir; hatta daha da tehlikeli boyutlardadır. Yaşanan hadiseler fitne zincirine yeni halkalar eklemektedir.

Şu kesin ve net olarak bilinmelidir ki iftira ve fitnenin temel amacı insanları birbirlerine düşürmek suretiyle bu kavgadan birtakım çıkarlar elde etmektir. Basiret sahibi Müslümanlar bu oyuna gelmezler, şer odaklarına taraf ol(a)mazlar. Çünkü Müslümanlık fitneyi ve iftirayı şiddetle reddetmektedir. Bu çirkefliler uhuvvet bilincini yaralamakta, adeta iman nurunu söndürmektedir. Bunlardan uzak duralım.

Yunus Emre'nin dediği gibi "Gelin tanış olalım, işin kolayın tutalım / Sevelim sevelelim, dünya kimseye kalmaz. Sevelim ama sevmeye layık olanları... Zira Peygamber Azimüşşanın dediği gibi "Kişi sevdiğiyle beraberdir." Ebedi âlemde kiminle bir ve beraber olmak istiyorsanız dünyada da onu seviniz, onun yolundan gidiniz. Allah Müslümanları fitne yangınından ve iftira çamurlarından korusun. Kadın erkek, genç ihtiyar hepimize dava şuuru ve İslama hizmet etmeyi nasip eylesin.